

2011Z16194

Vragen van het lid **Kooiman** (SP) aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *de hulp aan kinderen van gescheiden ouders* (ingezonden 18 augustus 2011).

Vraag 1

Wat is er uit het overleg gekomen met Jeugdzorg Nederland en de betrokken hoogleraar over de problemen die kunnen ontstaan doordat artsen, psychologen en andere hulpverleners pas met een onderzoek of behandeling kunnen beginnen nadat beide met gezag beklede ouders hiervoor toestemming hebben geven, hetgeen niet altijd het geval is, bijvoorbeeld na een echtscheiding?¹

Vraag 2

Hoe gaat u ervoor zorgen dat kinderen, bijvoorbeeld na kindermishandeling, onnodig lang op behandeling moeten wachten of ervan verstoken blijven omdat er geen toestemming voor onderzoek of behandeling van beide ouders verkregen wordt?

Vraag 3

In hoeverre heeft het tuchtcollege rekening gehouden met de motie Langkamp (SP) om professionals en het tuchtcollege zo snel mogelijk te informeren dat het niet in strijd is met de wet om zonder toestemming van beide ouders een door kindermishandeling getraumatiseerd kind in behandeling te nemen? In hoeverre hebben professionals en het tuchtcollege ook gehandeld in lijn van deze motie?²

Vraag 4

Hoeveel psychologen, psychiaters, huisartsen en andere hulpverleners zijn er door het tuchtcollege veroordeeld, omdat zij het kind gezien/behandeld hebben waarvoor slechts toestemming was van één van beide ouders? Wanneer dit niet bekend is, bent u bereid dit te onderzoeken? Zo nee, waarom niet?

¹ Kamerstuknummer: 2011Z06144, Schriftelijke vragen van het lid Kooiman (SP) over de hulp aan kinderen van gescheiden ouders.

² Motie Langkamp (SP), Kamerstukken II 2008–2009, 31 015, nr. 43.

Vraag 5

Kunt u aangeven hoeveel huisartsen, psychologen, psychiaters en andere hulpverleners een behandeling voor een kind niet hebben kunnen starten of hebben moeten afbreken, omdat één van de gescheiden ouders met gezag geen toestemming wilde geven voor de behandeling of omdat die behandeling werd uitgesteld, omdat deze ouder niet kon worden getraceerd? Wanneer dit niet bekend is, bent u bereid dit te onderzoeken? Zo nee, waarom niet?

Vraag 6

Waarom kunt of wilt u er niet voor zorgen dat de hulpverlener, bijvoorbeeld een psycholoog of psychiater, het kind kan zien met toestemming van één ouder, om te kunnen beoordelen of een behandeling nodig is in het belang van het kind?

Vraag 7

Deelt u de mening dat het belang van het kind altijd zwaarder moet wegen dan het belang van één of beide ouders om wel of geen toestemming te geven? Zo ja, bent u dan bereid ervoor te zorgen dat met toestemming van één ouder een hulpverlener in ieder geval aan de hand van een observatie/intake een diagnose kan stellen m.b.t. de gewenste behandeling van het kind? Zo nee, waarom niet?

Vraag 8

Bent u bekend met het feit dat het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling en de Raad voor de Kinderbescherming alleen op onderzoek uitgaan wanneer er zogenoemde kindfactoren zijn waardoor het aannemelijk is dat zij onderzoek moeten verrichten? Zo ja, deelt u de mening dat een psycholoog, psychiater, huisarts of andere hulpverlener ook met toestemming van één ouder moet kunnen nagaan of er zogenoemde kindfactoren zijn waardoor het in het belang van het kind is om een behandeling te starten?

Vraag 9

Wat is uw reactie op de opinie van prof. mr. A.C. Hendriks hoogleraar gezondheidsrecht aan de Universiteit Leiden/LUMC, tevens juridisch adviseur van de KNMG, die stelt dat de wetgever aan zet is door het artsen gemakkelijker te maken om goede zorg te bieden aan minderjarigen zonder dat zij de dupe worden van ouderlijke twisten?³

Vraag 10

Bent u, zoals prof. mr. A.C. Hendriks ook voorstelt, voornemens de wet aan te passen zodat het belang van het kind voorop komt te staan in de wet in plaats van het systeem van de dubbele toestemming? Zo nee, waarom niet?

Vraag 11

Wat is uw reactie op de uitspraak van prof. mr. A.C. Hendriks dat het huidige systeem van dubbele toestemming in de zorg voor nodeloze problemen zorgt, omdat het voor een hulpverlener niet altijd helder is hoe de gezagsverhoudingen liggen, deze gezagsverhoudingen juridisch ingewikkeld kunnen zijn en tussentijds kunnen veranderen, zonder dat de hulpverlener hierover wordt geïnformeerd? Deelt u de mening van prof. mr. A.C. Hendriks dat van een hulpverlener niet kan worden gevraagd om iedere gezagsverhouding te controleren in het gezagsregister? Bent u bereid om een oplossing te zoeken voor deze problematiek? Zo nee, waarom niet?

Vraag 12

Wat is uw reactie op de mail van een tante die zich zorgen maakt over het feit dat haar achterneefje en twee achternichten geen behandeling krijgen terwijl zij mogelijk getuige zijn geweest van ernstig huiselijk geweld en seksueel grensoverschrijdend gedrag van vader, de oudste dochter gediagnosticeerd is met PTSS, maar omdat vader geen toestemming wil geven de kinderen geen behandeling krijgen? Hoe gaat u ervoor zorgen dat deze kinderen en kinderen in soortgelijke situaties wel de begeleiding of behandeling krijgen die zij nodig hebben en niet onnodig lang moeten wachten op deze hulp?⁴

³ Nederlands Juristenblad, 05-08-2011, «Komt een kind bij de dokter».

⁴ Mail onderhands verstrekt aan de bewindspersoon (zie bijlage).